

Núm. de Protocol: 93-068

S E N T E N C I A   NUM: 94-12

PARTS:

Apel.lant: Sra. J.G.M.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. J.S.C.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 d'abril de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-068.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Jutjat Administratiu i Fiscal, en sentència núm. 93-59, de 22 de novembre de 1993, va desestimar la demanda interposada per la Sra. J.G.M. en data 25 de juny de 1993 i va declarar ajustada al dret la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 26 d'abril de 1993, en la qual se li reconeixia que presentava una invalidesa que provocava una disminució de la capacitat de guany d'almenys el 66 per cent, però se li denegava el dret a percebre prestacions perquè no tenia els 96 mesos de cotització legalment exigibles.

2.- El 4 de desembre de 1993 la part agent va presentar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, demanant la revocació de la mateixa amb la declaració de que el seu grau d'invalidesa era del 100 per cent i que les lesions eren a causa d'un accident de treball que va sofrir quan descarregava una olla en les cuines del col·legi on treballava.

3.- De l'escrit d'apel·lació se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que el va contestar mitjançant un altre escrit de 7 de gener de 1994, en el qual demanava la confirmació de la sentència del Jutjat, ja que no hi va haver accident de treball.

4.- Per providència de 18 de febrer de 1994 es va denegar la pràctica de les proves que la part apel·lant demanava en l'escrit d'apel·lació, ja que l'extrem a què es referien no havia estat proposat en la primera instància com a objecte del dictamen, i en la mateixa data es va assenyalar dia per la celebració de la vista oral, que tingué lloc el 14 d'abril de 1994, en la què les parts van fer les al·legacions que van considerar més adequades per la defensa dels seus interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La pretensió de la part agent de que les limitacions que sofreix en la seva capacitat de guany no tenen origen en una malaltia invalidesa sinó en un accident de treball, van ser desestimades per la sentència dictada en la primera instància i es plantegen novament en la segona, constituint l'aspecte cabdal del recurs d'apel·lació.

Els nombrosos informes mèdics que es troben en les actuacions fan referència a que la treballadora pateix una cervicobraquialgia bilateral amb discopatia C4-C5, que va ser intervinguda quirúrgicament, practicant-se-li una artròdesi al nivell cervical esmentat, i de manera més general pateix un quadre poliartròsic, amb afectació del raquis cervical i lumbar. Es tracta, per tant, d'una malaltia òssia degenerativa que limita la realització de treballs d'esforç o que requereixin bipedestacions durant llargues estones.

Tercer.- L'article 13 del Reglament Tècnic defineix l'accident de treball com aquell ocasionat per una acció violenta i exterior, que produeixi una lesió a l'organisme del treballador, i l'article 30 configura legalment l'accident de treball com allò que ataquí la integritat corporal de l'assegurat. Es tracta, en principi, d'un esdeveniment puntual i extern al treballador que comporta una reducció de la capacitat de guany i que és independent de qualsevol altra patologia que aquell pugui sofrir.

En el present cas, es vol presentar, com a fet de les característiques indicades, el de que la treballadora, desplaçant una olla de grans dimensions a la cuina del col·legi on treballava, va experimentar un dolor agut a l'espatlla dreta, que és, a criteri de l'apel·lant, el que li va provocar la lesió que actualment li produeix una disminució de la seva capacitat funcional.

Aquesta al·legació només té com a suport provatori les declaracions testificals, fetes en la primera instància, de determinats companys de treball de la demandant, no tots testimonis presencials del fet que expliquen, i per altra banda, la primera vegada que es parla de que les molèsties de la treballadora es van iniciar efectuant un esforç al seu treball és en l'informe mèdic del Dr. B., de 4 de maig de 1993, molt temps després de la data -octubre de 1990- en que se suposa que va tenir lloc, i no hi ha cap prova de que el trencament del mànec dels rotadors a l'espatlla dreta es produís com a conseqüència de l'esforç a que hem fet referència.

Contra aquests medis provatoris hi ha, pel contrari, una sèrie de circumstàncies que permeten dubtar seriosament que la treballadora sofrís un accident de treball, i són: a) La manca d'un informe d'assistència mèdica, immediat a l'accident, que expliqui el fet que el va produir, i que hauria d'existir si realment l'accident hagués ocorregut; b) L'absència de comunicació de l'accident a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per part de l'empresa o del treballador, a que es refereix l'article 19 del Reglament Tècnic, per tal que la Caixa pugui determinar si es compleixen les condicions legals previstes en l'article 13 del Reglament Tècnic. Aquest és un mecanisme de control de la veracitat de l'accident de treball, que es justifica per les avantatges que per l'assegurat té el reconeixement d'una prestació amb origen en un accident en relació a les que tenen causa en una malaltia, i que per això és de rigorosa exigència.

Finalment, és significatiu que la treballadora no demana prestació d'invalidesa accident de treball fins que la Caixa Andorrana de Seguretat Social li manifesta que per manca de cotitzacions suficients no pot gaudir de la prestació econòmica derivada de la invalidesa malaltia, quan si la patologia invalidant tingués origen en un accident laboral, indubtablement que així ho hagués manifestat la treballadora des d'un bon principi, i atesa la insuficiència de cotitzacions, l'única possibilitat de gaudir de la pensió és la de relacionar la lesió amb un accident de treball, que no exigeix cotitzacions prèvies, conforme a l'article 23 del mateix Reglament.

Quart.- Per tot el que hem exposat, no és possible atribuir la disminució de la capacitat de guany que pateix la demandant a un accident de treball, per la qual cosa cal confirmar la sentència i desestimar el recurs d'apel·lació.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. J.G.M. contra la sentència del Jutjat Administratiu i Fiscal núm. 93-59, de 22 de novembre de 1993, que es confirma íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE